

Munkácsy Mihály: Krisztus Pilátus előtt (részlet)

AZ ÚR VALÓBAN FELTÁMADT!

Lukács evangéliuma ad hírt az emmausi tanítványok történetéről. Két tanítvány útnak indul és úton van Emmaus felé. Útközben melléjük szegődik az élő Jézus, de ők nem ismerik fel őt. Szomorúan és panaszosan beszélnek el neki, mi történt azokban a napokban Jeruzsálemben. Csak este, amikor Jézus asztalhoz telepszik velük és megtöri a kenyeret, ismerik fel, hogy kivel van dolguk.

A történet helyszíne ezután áttevődik Jeruzsálembé. Hiszen a két tanítvány még abban az órában visszaindul Jeruzsálembé, ahol találkoznak a tizeneggyel. A tizenegy elmondja nekik, hogy „valóban feltámadt az Úr és megjelent Simonnak”. Ők pedig elmondják, „ami az úton történt és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről”.

Csakúgy az Emmausba igyekvő két tanítvány, mint a Jeruzsálemben lévő tizenegy találkozott a feltámadott és élő Jézussal. Amikor egymással találkoznak, elbeszélik ezt a találkozást. Így megerősítik egymást abban a hitben, hogy nem a halálé az utolsó szó, hanem az életé: az élet legyőzte a halált.

Énekeskönyvünk 221-es éneke is ebben erősít meg minket:

„Két tanítvány indul útnak. Mennek Emmaus fele.

Viszik terhét fájdalomknak. Szemük még könnyel tele.

Panaszukat beszélnek el, de az élő Jézus közel,

Hogy a bánat fellegét igéjével üzze szét.”

Az elmúlt évben a húsvét hajnali istentiszteleten így köszöntöttük egymást: „Az Úr feltámadt, az Úr valóban feltámadt!” Átéltük, hogyan árad szét a világosság templomunkban, amikor a felkelő nap sugarai vettek körül bennünket. Így oszlatja szét a nagypéntek sötétségét, a halál uralmának sötétségét a húsvét hajnali csodálatos világosság: az Úr feltámadt. Ez a fény oszlatja el életünk sötétségét, félelmeit is, amikor az élő Úrra bízunk és alapozzuk életünket. Ezzel az élő Úrral találkozhatunk ez év húsvétjának istentiszteleti alkalmain is, aki a reményességben megerősít minket.

Szavakkal vagy szavak nélkül mi is erősítsük egymást a feltámadásba és az életbe vetett reményességben: „Az Úr feltámadt. Az Úr valóban feltámadt!”

Péterné Benedek Ágnes

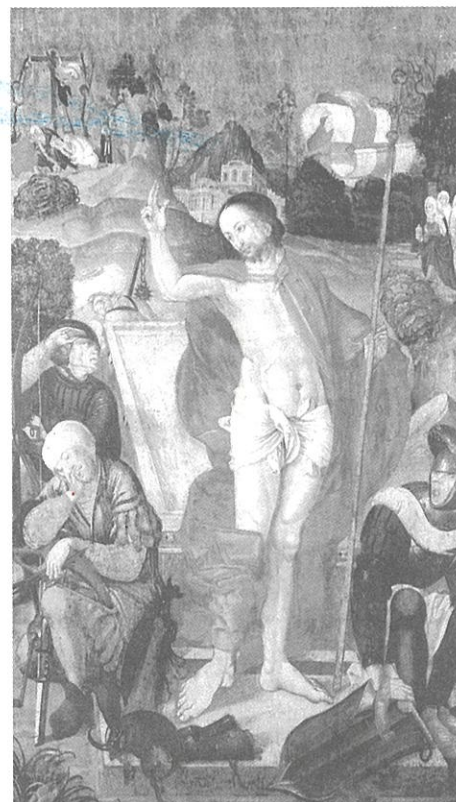
Pilinszky János:

Harmadnapon

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megérik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszűnhetett dobogni szíve.
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

*Minden
kedves olvasónknak
áldott,
húsvéti ünnepet
kívánunk!*

Erős vár a mi Istenünk

A Maglódi Evangélikus Egyházközség nevében szeretettel és tisztelettel köszöntök minden olvasót. Az elmúlt év karácsonya felé közeledve azon örömömnek adtam hangot, hogy Erős vár című gyülekezeti újságunk első száma megjelent. Most húsvétra várva annak örülhetünk együtt, hogy van tovább és van folytatás.

Ez egyrészt magában hordozza azt az üzenetet, hogy van jövőnk, hiszen „még tart a ma”. Másrészt irgalmatlanul emlékeztet minket arra, hogy milyen gyorsan múlik az idő. Még alig tudjuk magunk mögött karácsony ünnepét. Még elevenen élnek bennünk az elmúlt év karácsonyának emlékképei. De már húsvétra készülünk és húsvétra várunk.

Hitünk és életünk e két csodálatos ünnepe között annyi minden történt személyes életünkben. Ki-ki maga tudna erről sokat mesélni. Az elmúlt néhány hónap alatt ugyanazt éltük át úgy is, mint gyülekezet. Voltak vendégeink, akiket jó volt megismerni. Történetek találkozások, melyek csak itt történhettek meg. Voltak alkalmak, melyeket együtt éltünk meg és gazdagabbá tették életünket. Újságunk jelen számában néhányról bővebben hírt adunk, egyben pedig hívogatunk a jövő alkalmaira, melyek során nem csak egymással, hanem az Istennel is találkozhatunk.

Édesanyám többször említette, hogy húsvét ünnepén egyik lelkész így kezdte prédikációját: „Tavaszz, tavasz: rügyfakadás! Húsvét, húsvét: feltámadás!” Az idén nem volt igazi télünk. A tavasz sem úgy és akkor érkezett, ahogyan és amikor vártuk. Lehet hogy nálunk sem úgy alakultak a dolgok, ahogyan szeretnünk volna. De húsvétra várva – kimondva vagy kimondatlanul – ott kell, hogy éljen szívünkben a remény.

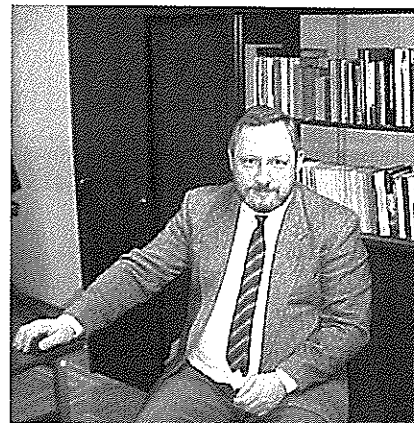
Karácsonykor örömmel és hálaadással emlékeztünk Jézus születésére. Nagyhéten megrendüléssel, de ugyancsak hálaival kísérik el őt a Golgotáig. Húsvét pedig hirdesse nekünk, hogy van tovább. Van tovább – nem csak halálunk után, hanem életünkben is.

Erős vár a mi Istenünk!

Péter Attila

»Nagy sansza van a magyar evangélikusságnak«

- nyilatkozta lapunknak Ifj. Hafenscher Károly

2000. december 3-án gyülekezetünk vendége volt Ifj. Hafenscher Károly lelkész, aki ádventi szeretetvendégségünkön ádvent egyházzenejének rejtelseibe vezetett be minket. Mivel egyben a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Irodájának Igazgatója is, egyházunk időszerű kérdéseiről és jövőjéről kérdeztük őt.

- Nemrégiben szeretetvendégség keretében megtisztelte gyülekezetünket jelenlétével. Egyrészt nem mindenki tudott részt venni az alkalmon, másrészt lapunkat nem csak evangélikusok olvassák. Megtenné, hogy ismét bemutatkozik a maglódiaknak?

- Hafenscher Károly evangélikus lelkész vagyok. Emellett némi zenei vonatkozása is van életemnek, mert zeneakadémiát is végeztem. Sokfelé szolgáltam gyülekezetekben. Először Keszthelyen, aztán Csongódon. Voltam a Tolna-Baranyai Egyházmegye esperese szekszárdi lelkészként, majd a budavári gyülekezetben szolgáltam. Most az Országos Egyházi Irodát vezetem. Látszólag ez egy adminisztratív állás, de én lelkészként próbálom végezni a rábízott feladatokat. Igyekszem az Országos Egyház több mint 65 intézményének a hátteret biztosítani, valamint az Országos Egyházi iroda közel 50 dolgozójának vezetője és lelkésze lenni. Feladatom harmadik része, hogy az Országos Elnökség – tehát a Püspöki Kar és a Felügyelői Kar – munkáját előkészítsem illetve határozatait végrehajtsam.

- Lehet azt mondani, hogy ez egyfajta Ügyvezető Püspökség?

Püspökségről nem beszélhetünk, de ügyvezetésről igen, hiszen minden ide, az irodába fut össze.

- Ha jól tudom, Lipcsében fog doktorálni liturgikából...

- Így van. A zenei és a teológiai tanulmányok találkoztak életemben és a kettő határán ott volt a liturgika, az istentisztelet tudománya. Egyre többet foglalkoztam ezzel, hiszen a Hittudományi Egyetemen, a Zeneakadémián és a Nyíregyházi Tanítóképzőben tanítom is ezt a szakot. Úgy lehet igazán tanítani, ha közben tanul az ember. Így végzem doktori munkámat.

- A Liturgiai Bizottság elnöki posztját is betölti. Milyen változások várhatók istentiszteletünk rendjében?

- Megpróbáljuk komolyan venni csakúgy az eddig élő és letisztult hagyományt, mint a mai kor kihívásait. Szeretnénk olyan istentiszteleti rendet összeállítani, mely nem tér el gyökeresen a jelenlegitől, de többféle variációs lehetőséget kínál. Lenne egy olyan gerince az istentiszteletnek, amit a legkülönbözőbb módon lehetne felöltöztetni az egészen egyszerű,

puritán istentisztelettől a legdíszesebb, nagyünnepi istentiszteletig. Szeretnénk gazdagítani az istentiszteletet több zenével, több szöveggel, több csennel, több mozgással, de egységes rend mentén, melyeket a különböző gyülekezetek másként- és másként variálnak.

- Nem fog mindez túlságosan nagy szabadságot vagy szabadkezet adni a gyülekezeteknek?

- Nem. Ez nem jelent szabadkezetet. A ház egyértelmű. Így már nem szabadkézzel, hanem egyfajta egészséges mozgástérről van szó.

- A gyülekezetpedagógiai füzetek 1. kötetében egy ígéretdetés jelent meg az Ön tollából „Szószólóm lehetsz” címmel. Ebben többek között ezt írja: „Isten embere közéleti ember. Nem csak a saját dolgaival van elfoglalva, nem egyéni életét és jólétét építgeti. Másokért él - ez az egyetlen út, ami élénk adatott.” A mai egyház hol és miben teszi mindennek tanúbizonyságát?

- Annak ellenére, hogy lassan tizenkét éve a rendszerváltásnak, átmeneti, útkeresési időszakban vagyunk, amikor az egyház keresi helyét. Túlzás lenne azt mondani, hogy már konkrét, egyértelmű kép áll előttünk. Próbáljuk megtalálni azt az egyensúlyt, ami a belső egyházi szolgálat evangélium-hirdetése és a társadalmi szolgálat evangélium-hirdetése között fent kell hogy álljon. Az egyház soha nem lehet belterjes. Ha nem foglalkozik mások ügyével, akkor nem egyház többé. De ha az egyház csak politikummal és csak társadalmi kérdésekkel foglalkozik és megfélemlézik az egyházat illetve a gyülekezet közösségéről, az éppolyan rossz. A jelen helyzetben az egészséges arány keresése történik.

- Az Országos Egyház 1999. évi költségvetési kiadásainak legnagyobb tételét gyülekezeti beruházások, támogatások, központi beruházások tették ki. A történelmeknek csak egy igen vékony szelete jutott a szeretetotthonokra. Nincs ingyenskola, nappali melegedőnk, anyaotthonunk, hajléktalanszállónk... Felvetődik a kérdés: nem költünk-e magunkra túl sokat és másokra keveset?

- Nagyon jogos a kérdés és örülök neki. Erre újra meg újra felhívom a figyelmet a legkülönbözőbb fórumokon. Nem vitás, hogy gyülekezeti épületeink nagyon leromlottak az elmúlt négy-öt évtizedben. Most, amikor talán kicsit konszolidáltabb az egyház anyagi helyzete, szinte törvényszerű egy kampányszerű felújítási és templomépítési láz. Lassan lejár ennek a nagy beruházási hullámnak a nagyja és az elkövetkező években jóval kevesebb lesz belőle.

Új munkatársat állítottam be néhány hónappal ezelőtt, hogy mérje fel, hol van az egyháznak deficitje a szociális területen. Családsegítő működik már Budapesten egy gyülekezet égisze alatt, melyet szeretnénk kiszélesíteni. Másfél évvel ezelőtt elindítottunk Nyíregyházán egy anyaotthont, egy nappali melegedőt, egy városi mobilszolgálat menetet. Most térképezzük fel egyházmegyéről egyházmegyére, hogy milyen lehetőségeink vannak.

Léteznek nagyobb lélegzetvételű feladatok - mint a drogosok és munkanélküliek gondozása -, melyeket ökumenikus összefogással kell végeznünk. Nem biztos, hogy egyházunk arányszámánál fogva képes arra, hogy a nagy palettán labdába rúgjon. Vannak terveink és az eddigienél jobban figyelünk arra, hogy a diakóniai munka újabb és aktuális feladatait figyelembe vegyük.

- Rádadásul mindennapos gondjaink és bajaink mellett ismét pusztít hazánkban az árvíz.

- Abban a pillanatban, amikor kezdett kritikussá válni az árvízhelyzet, az Országos Egyház vezetősége azt a döntést hozta, hogy gyűjtést indít, mely gyülekezeteink vasárnapi offertóriumaiából és más adományokból áll össze. Az Országos Egyház a várhatóan befolyó összeget megelőlegezte mondván: kétszer ad, ki gyorsan ad.

- Szükséges-e, hogy egyházunk megnyilatkozzon olyan társadalmi feszültségeket keltő kérdésekben, mint például az egyenlőtlenségek növekedése, a homoszexualitás, a cigánykérdés vagy a globalizmus?

- Nagyon sajátos vonalat képviselünk a történelmi egyházak között. Az evangélikus gondolkodás teológiai-bibliai háttere az, hogy mi, mint az egyház vezetősége nem szeretnénk mások helyett gondolkodni. Úgy gondoljuk, hogy az egyes ember tájékozódik a Szentírásán, a hitvallási iratokon, az egyház tanításán és lelkiismerete alapján hozza meg a döntéseket. Vannak egyházak, melyek előírják híveik számára, hogy mit kell gondolniuk. Mi az ige és a Szentírás által áthatott lelkiismeretre bízunk az emberek döntéseit. Már csak azért is, mert nagyon nehéz általánosítani egy-egy kérdésben, hiszen azok mögött emberi sorsok, gyakran emberi tragédiák állnak. Ugyanakkor nem kerülhetjük el azt, hogy olyan társadalmi kérdésekben, ahol nagy és általános veszélyt látunk, felemljük szavunkat.

- Vannak problémák sajtónk terén is. Ha mint evangélikus betérek egy nagyobb újságoshoz, gond nélkül hozzájutok más felekezetek kiadványaihoz, de a mi

újságunkat az Evangélikus Életet nem találom meg.

- Ez még sajnos a régi korszak következménye. Egyrészt lecsökkent a lapszám, másrészt az oldalszám is kevés ahhoz, hogy a szakma újságnak vegye az Evangélikus Életet. Úgy gondoljuk, hogy az elmúlt három hónap fejlesztése elvisz minket arra a szintre, hogy az áprilisi számtól kezdve a lap nem hat, hanem tíz oldalon jelenik meg és kijut az újságos standokra is.

- Milyen jövő előtt áll a Magyarországi Evangélikus Egyház? Népegyház leszünk vagy kiségyház? Lutheránus értékeinkhez, Krisztus követéséhez ragaszkodó és embereket megtartó vonzó keresztyének vagy egy érdekes kis színter az elvilágiasodott, mégis Istent kereső társadalomban?

- Az az érzésem, hogy kis népegyház leszünk. Adott egy népegyházi struktúra, mely bár néha nehézkes, elavult, de sok erő rejlik benne. Ezt szeretnénk egy kicsit megújítani, ugyanakkor a szó legszorosabb értelmében mozgalmi jelleg és lendület szükséges. Nagy sansza van a magyar evangélikusságnak, de csak akkor, ha sok terhet le tud tenni, több bizalmat tud egyházon belül építeni és felszabadultan tudja élni a maga életét. Nem csak generációváltásnak vagyunk tanúi, hanem a társadalom egészében egy stílus- és mentalitásváltásnak is. Ez óhatatlanul megjelenik az egyházban - vagy úgy, hogy beszűrődik vagy úgy, hogy egyfajta igényt teremt. Akkor van igazán jövője a Magyarországi Evangélikus Egyháznak, ha igényesen végzi szolgálatát és megpróbál valóban evangélikus maradni. Nagyon elgondolkodtató ugyanis, hogy sok gyülekezetünkben a lutheri szellem-től igen távol esik a gondolkodás.

Nagyon fontos lenne, hogy érezzük: nem egyszerűen alapsejtek vannak itt-ott, hanem a magyar evangélikus egyház egységes. Még akkor is, ha sokféle nemzetiség - szlovák ajkúak, német ajkúak és magyarok - van együtt. Ha pár hónap múlva megjönnek az első eredmények a népszámlálásról, borzasztóan izgalmas lesz látni, hogy mennyien vallották magukat evangélikusnak. Lehet, hogy jóval többen, mint ahogyan eddig gondoltuk, de lehet, hogy jóval kevesebben. Bármerre is billen a mérleg nyelve, le kell vonnunk a következtetéseket és indulnunk kell tovább. Nagyon komolyan végig kell gondolnunk stratégiánkat, koncepciónkat gyülekezeti és országos szinten egyaránt.

- Köszönöm a beszélgetést. Munkájához sok sikert kívánok.

Élő-egyenes adásban

Ki ne tudna arról, hogy 2000. január 14-én a Kossuth Rádió 10 óra 04 perckor élő-egyenes adásban közvetítette istentiszteletünket innen Maglódról evangélikus templomunkból. Sokan közülünk a helyszínen voltak részesei az eseménynek. Mások a rádió hullámain keresztül voltak együtt velünk. Sokak nevében szólok, ha azt mondom: még most is hatása alatt vagyunk annak a vasárnap délelőttnek.

Ha röviden el kellene mondanom, hogy mit éreztünk azon a vasárnap délelőttön, ennyit mondhatok: nagy felelősséget, nagy izgalmat és némi büszkeséget.

Nagy felelősséget azért éreztünk, mert tudtuk, hogy sokan – többen mint gondolnánk – hallgatnak minket. Jó volt átélni, hogy a gyülekezet minden jelenlévő tagja egy szívvel-lélekkel, nagy fegyelemmel és imádkozó szeretettel vesz részt az istentiszteleten.

A nagy izgalmat talán azok élték át leginkább, akik az istentiszteleten bizonyos értelemben különleges feladatot láttak el. Kántorunk Petrovics Jánosné és lánya Petrovics Erika, akik az orgonát szólaltatták meg. A gyülekezet lelkésze, aki prédikált és felesége, Péterné Benedek Ágnes, aki a liturgia szolgálatában vett részt. Nagy Györgyné, Dobosné Sziráki Erika, Holkó Ágnes, Seberényi Katalin igék, meditációk, versek felolvasásával tették megihittébbé és színesebbé az istentiszteletet. Ne feledkezzünk meg az adás egyházi szerkesztőjéről Tóth-Szóllós Mihály lelkészről és a Kossuth Rádió

munkatársairól, akiknek a közvetítés lebonyolítását köszönhetjük.

A nagy felelősség és nagy izgalom mellett ott volt szívünkben a büszkeség is. A Kossuth Rádió vallási szerkesztőségének ezen adásában az evangélikus egyház egy évben kilencszer kap lehetőséget. Jóleső érzés, hogy ebben az évben a választás ránk esett.

Annak a vasárnapnak az estéjén Szebik Imre püspök telefonon fejezte ki köszönetét. Egy kórházban lévő hölgy a közvetítés előtt az énekelt korálokat kérte, mert velünk együtt akart énekelni. Egyik főiskola igazgatóját az istentisztelet meghitt hangulata fogta meg. Egy nyugdíjas tanítónő az istentisztelet hanganyagát kérte, hiszen – mint levelében írta, – az idős kora okozta nehézségek miatt számára a rádiós közvetítések pótolják az istentiszteletet. Többen kérték az igehirdetést leírt formában valamint az elhangzott verseket, meditációkat. Mindez azt erősíti meg, milyen fontos, hogy a rádió vagy televízió keresztül is sokakhoz eljusson az evangélium.

Még ma is emlékszem arra, hogy valaki néhány perccel a közvetítés előtt – látva idegességemet –, ezt mondta: „Ne izguljon! Aki minket hallgat, az jó szívvel teszi!”

Köszönetet mondunk mindenkinek, aki istentiszteletünket a rádió hullámain keresztül jó szívvel hallgatta. Mi is jó szívvel próbáltuk továbbadni azt, amit Urunk és Istenünk ránk bízott..

Péter Attila

Ökumené az életben

Januárban a római katolikus és református felekezettel együtt tartottuk alkalmainkat az ökumenikus imahéten. Ezzel kapcsolatban közlünk egy személyes vallomást.

„Nagyon hideg volt, amikor keresztelni vittünk. Alig bírtunk menni a hóban a templomig...” – meséli gyakran keresztanyám.

Evangélikus anyukámmal a sokszoknyás nénik között ültem az istentiszteleten. Szerettem nagyon a vasárnapi bibliórakat is és tizenkét évesen konfirmáltam.

Katolikus apukámmal a húsvéti körmenetekre minden évben boldogan mentem és örömmel lépkedtem a csömöri Úrnapi virágszönyegen. Legjobb barátom is katolikusok voltak. Velük jártam a májusi litániákra.

Voltam Rómában és szeretnék Wittembergbe is eljutni. Ettől a kettősségtől sokat gazdagodtam. Akármelyik templomban voltam, az egy igaz Istennel találkoztam.

Egy éve beteglátogatóként szolgálom egy pesti kórházban. „Milyen vallású tetszik lenni?” – kérdezik gyakran a betegek. „Evangélikus” – mondom bátortalanul, de bizakodva, hogy nem ez a fontos a beteg embernek (sem). Jézust viszem a betegágyakhoz. Róla teszek bizonyosságot a különböző vallású, de egy Istenben hívő embereknek.

Seberényi Lászlóné

Nők ökumenikus világimanapja

Egy különleges, megható élményben volt részem, melyet szeretnék a kedves olvasóval megosztani.

Gyülekezetünkben ez év március 2-án

először került megünneplésre a „Nők Ökumenikus Világimanapja”. Az istentisztelet mottója ez volt: „Informáltan imádkozni – imádkozva cselekedni”.

A mozgalom 1887-ben indult el útjára az USA-ból. 1920-tól lett az imanap dátuma böjt első péntekje.

Napjainkig e mozgalomhoz 170 ország csatlakozott. Az imanap témáját minden évben más-más ország készíti elő. Ez egyben az a nemzet, melynek lakóiért az egész világ közösen fohászkodik és adakozik.

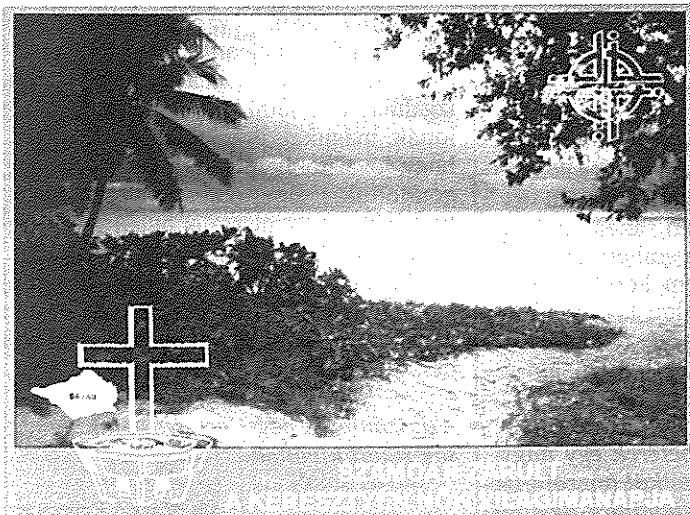
2001-ben Szamoa lakóiért imádkoz-

tunk. Szamoa a Csendes-Óceán középső részén, Ausztráliától keletre, Új-Zélandtól északkeletre terül el. Két nagyobb és nyolc kisebb szigetből álló szigetcsoport. Lakossága 170.000 fő, melynek 98%-a hívő.

Az istentiszteleten Péterné Benedek Ágnes hirdette az ígét. Péter Attila lelkész kántorizált. Gyülekezetünk tagjai közül néhányan ismertették Szamoa népének hagyományőrző, közösséget ápoló szertartásait, szokásait. A jelenlévők olyan énekeket is tanulhattak, amelyeket a világ minden táján ezen a napon énekeltek. Megható és felemelő volt az a tudat, hogy a Föld számtalan helyén egyazon időpontban, egyazon közösségért „ostromoljuk” az Egek Urát kéréseinkkel.

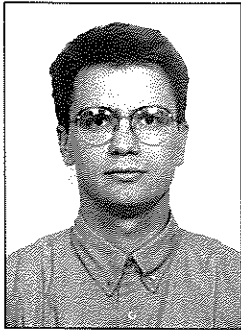
Az istentisztelet végén – egymás kezét fogva – együtt mondtuk el az Úrtól tanult imádságot. Miután kértük és megkaptuk Isten áldását, békességgel szívünkben térhettünk otthonunkba.

Varga Gabriella

»Utaidat Uram ismertesd meg velem!«

Interjú Laczi Roland teológushallgatóval

Március 25-én Laczi Roland teológushallgató végzett gyülekezetünkben szupplikációs szolgálatot. Azon túl, hogy igét hirdetett, bepillantást nyerhetett gyülekezetünk életébe. Szeretnénk még közelebről

megismerni őt. Ezért tettük fel neki a következő kérdéseket

- Kedves Roland! Arra kérlek, bemutatóként szólj néhány szót arról, hogy ki vagy, honnan iudultál és milyen utat tettél meg eddig!

- Laczi Roland vagyok, az Evangélikus Hittudományi Egyetem IV. évfolyamos teológus hallgatója, a szegedi gyülekezet tagja. 26 éves múltam. Ez azt jelenti, hogy nem közvetlenül az érettségi után jelentkeztem a teológiára. Először két évig autóvilamosság szerelést tanultam pusztán azért, hogy „kitoljam” a katonaságot. Majd egy évig még dolgoztam egy alkatrész-kereskedésben. Ez az idő talán jó volt arra, hogy átgondoljam: tényleg ezt szeretném-e csinálni. Egyházi kötődésem adott, mivel nagymamám hívó, templomba járó evangélikus volt. Amikor eljött az ideje - úgy hat éves koromban - kézen fogott és elvitt a gyülekezetbe hittanórára. Ez akkor mély benyomást tett rám. A templom, a gyülekezeti terem melegséget árasztott. Az emberek kedvesek voltak és én jól éreztem magam. Egy gyereknek talán nem is kell több ahhoz, hogy ott ragadjon. Egyébként nagyszüleimnek az egész életemet köszönhetem, hiszen születésemről fogva ők neveltek fel engem öcsémmel együtt... Anyukám nem tudta megteremteni a feltételeket egy átlagos élethez sem. Nekik viszont hat gyerek után nem volt kérdés, hogy még kettőt „útra bocsássanak”.

- Mi vezetett ahhoz az elhatározáshoz, hogy teológus leszel és lelkész?

- Mint már említettem: a nagyszülői ház és a gyülekezet indított el azon az uton, hogy emberekkel foglalkozzam. Sokat mozogtam a gyülekezetben és a lelkész-házaspár körül, akik annak idején Szegeden szolgáltak. Így bepillantást nyerhettem életükbe.. Érdekes volt látni, hogyan telnek napjaik, és milyen is az a

munka, amit végeznek. Egy kicsit ez is közrejátszott. Később jöttem rá, hogy amit láttam, az egy idilli kép volt. A valóságban - és erre a teológián és a szupplikációk alkalmával ébred rá az ember - sokkal árnyaltabb a kép. Sokat jelentettek az országos konferenciák Gyenesdiáson és Balatonszárszón, ahová sok-sok évig rendszeresen visszajártunk. Ezek már apróságok, de nekem fontosak voltak. Elhatározásomat nem tudom egy döntő pillanathoz vagy történéshez kapcsolni. Lassan, apró darabkákból állt össze a kép az évek során, hogy teológiát akarok tanulni.

- Hogyan készül a teológushallgató a lelkészi szolgálatra?

- Az első két év természetesen a kemény tanulásé, hiszen két idegen nyelv tanulása - melyek ráadásul „holt nyelvek” is - nagy odafigyelést és sok munkát igényel. A görög és a héber mellett nem igazán jut sok idő másra. Később - a második év vége felé - bekapcsolódtam az egyetemi könyv- és jegyzetbolt munkájába szegedi barátommal együtt. Régen is nagy könyvbarát voltam, így ez a munka többlet jelent egyszerű időtöltésnél. Két évvel ezelőtt két másik társammal együtt a diákságtól bizalmat kaptam arra, hogy a Hallgatói Önkormányzatban képviseljem érdekeiket. Ezek a választások egy éves időtartamra szólnak. Valószínűleg nagy hibát nem követtem el, mert még egy évvel meghosszabbították a tagságomat. Megpróbálom az egyetemi éveket úgy eltölteni, hogy ne legyen egyoldalú a jelenlétem ez alatt az öt vagy hat év alatt. Időközben munkát kaptam a Lelkipásztor című lelkészi szakfolyóiratban is, ahol olvasószerkesztő vagyok több, mint egy éve. Napjaim így munkával és olvasással telnek, hiszen a felsőbb évfolyamokon már nem kell olyan szigorúan és rendszeresen minden napra készülni. Szabadidőmet szívesen töltöm színház- és kiállításlátogatással vagy baráti beszélgetésekkel egy pohár bor mellett. Szorosan véve ezek nem tartoznak hozzá a képzéshez vagy „lelkésszé válásunkhoz”, de szerintem fontos, hogy részt vegyünk a teológia falain kívüli életben is.

- Mennyiben látod fontosnak a gyülekezetekkel való találkozást?

- A felkészülés során fontosnak tartom a szupplikációt, a gyülekezeti illetve iskolai hospitációt. Ezek során tehetjük élővé az

egyetemi körülmények között elsajátított tudást, és kipróbálhatjuk, hogy a lelkészi szolgálat mely munkaterületei állnak hozzánk közel. Hittanórákat, bibliaórákat tartunk, és prédikálunk a vasárnapi istentiszteleten. Sokan közülünk gyakorolják ezeket az otthoni gyülekezetükben is, de az ország egy más területén ez sokkal nagyobb kihívást jelent. Ezen kívül elbeszélgetve a lelkészekkel bepillantást nyerhetünk a lelkészi szolgálat öröme és szomorú perceibe. Én - többek között - így kaptam képet arról az életéről és szolgálatról, aminek csak a jó oldalát láttam a saját lelkéseim életében. A teológia első két évében egyfajta mélypontra jutottam. Amikor beleláltam egyházunk életébe, megtapasztaltam, hogy a „szent” helyen - a teológián - is csak ugyanolyan emberek mozognak, mint máshol. A lelkészekkel való találkozások és beszélgetések sokat segítenek abban, hogy az érem mindkét oldalát meglássam... Azt is tapasztaltam, hogy a mai közhelyes, felszínes világban milyen fontosak a személyes kapcsolatok, a látogatások és az egymással való közösség megélése.

- Hogyan látod jövődet?

- Egyelőre nem kristályosodott ki konkrétan bennem, hiszen az új gyakorlati hatod év bevezetésével az igazi szolgálatba állásig még két teljes évem van. Ezen utolsó év alatt még sok minden történhet velem. Úgy érzem, az elmúlt évek alatt talán kicsit jobban megismertem magam. Ha ma kellene döntenem, nem merném egyértelműen vállalni a gyülekezeti lelkészi szolgálatot. Sokkal inkább vonz egy olyan fajta munkaág, ahol a háttérben mozoghatok.. Ilyen például a Lelkipásztornál végzett munkám, vagy olyan terület, ahol a személyes emberi kapcsolatokra nagyobb hangsúly helyeződik. Az elmúlt nyáron egy drogrehabilitációs otthonban voltam gyakorlaton. Nagyon tetszett az az emberi odafordulás és segítő szándék, amit ott láttam. Ez a döntés még nagyon távoli kérdés számomra. Most próbálok a napi feladataimra koncentrálni. Hiszem, hogy az aki elvezetett a teológiára, az fog mellettem állni, ha meg kell hoznom életemnek ezt a fontos döntését.

- Köszönöm köztünk végzett szolgálataidat, őszinte válaszaiddat. Kívánom neked, hogy Isten segítségével megtaláld azt a utat, amelyen a jövőben járnod kell.

Péter Attila

Orgonazenés istentisztelet Maglódon

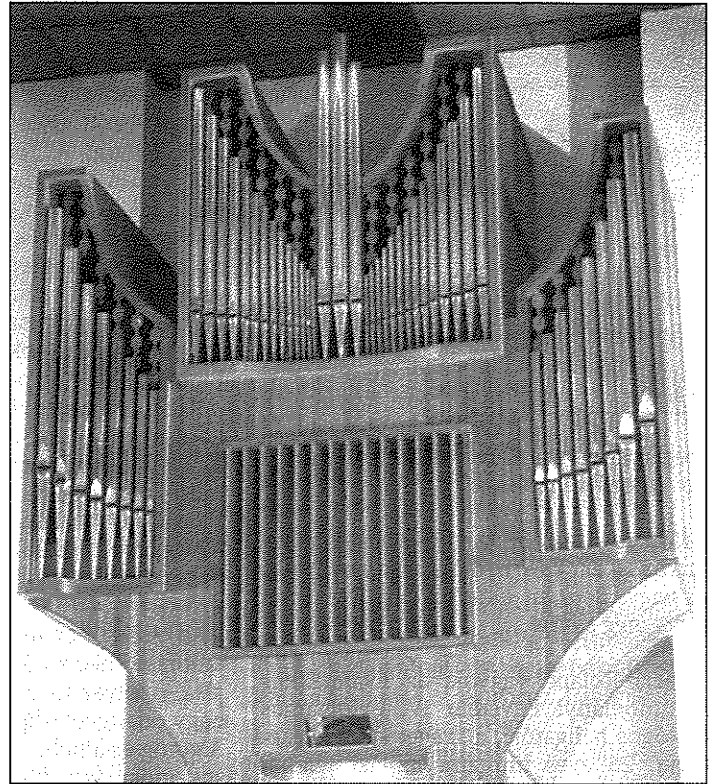
Gyülekezetünk rendhagyó istentiszteleti alkalomnak volt részese április 1-én, böjt ötödik vasárnapján. Finta Gergely orgonaművész – a Zuglói Evangélikus Gyülekezet kántora és a Hittudományi Egyetem Egyházzenei Tanszékének tanára – szolgált orgonazenés istentiszteleten, melyen a megszokottnál nagyobb szerepet kapott az orgona és az orgonazene. Az elhangzott gyülekezeti énekeket és az orgonaműveket Finta Gergely választotta ki, aki nagy gondossággal és szakértelemmel vette figyelembe csakúgy júdica vasárnapjának üzenetét, mint orgonánk adottságait.

Az istentiszteletet Johann Sebastian Bach *a-moll Fantázia és fuga* című műve foglalta keretbe, mely kivételes helyet foglal el az ötödik evangélista művészetében azzal, hogy manualiter kompozíció. Különleges formában énekeltük az igehirdetési éneket, hiszen előjátékként, közjátékként és utójátékként Georg Böhm korálvariációjának tételei hangoztak fel – mintegy zenei kommentárt fűzve 429-es énekünk egyes versszakaihoz. Az úrvacsoravétel alatt is barokk feldolgozások szólaltak meg: Johann Gottfried Walther korálvariációinak részletei.

Mivel orgonánk adottságai főként a délnémet barokk repertoár stílusú előadását teszik lehetővé, az igehirdetés után a Bécsben és Münchenben tevékenykedő

Johann Kaspar Kerll *Passacaglia* című művét hallhattuk. Az úrvacsorát követően a dél-német iskola egyik korábbi kiemelkedő képviselője – Johann Jakob Froberger – egyik toccatáját adta elő Finta Gergely.

Az orgonazenés istentisztelet során átéljük, hogy avott kezek alatt milyen erővel szólalnak meg régen írott orgonaművek is. Azt is, hogy a gyülekezeti éneklés és orgonazene mennyire összetartozik, és milyen nagy lehetőségeket rejt magában az istentisztelet alakításában. Ám nem csak zenei élmennyel gazdagodtunk. Az évszázadok folyamán maradó értéknek bizonyult művek hangjai mindannyiunkat segítet-

tek az istentisztelet üzenetének meghalásában, átélésében, elmélyítésében.

Péter Attila

Gyülekezeti alkalmaink

- ✿ I- Vasárnaponként 1/2 11-kor tartunk istentiszteletet, minden hónap első vasárnapján úrvacsoraosztással
- ✿ Az istentiszteletek idején a gyermekeket a parókián várjuk a vasárnapi iskola foglalkozásaira
- ✿ Csütörtökönként este 6 óraker bibliaóra
- ✿ Szombaton délután 4 óraker konfirmációi előkészítő
- ✿ Szombaton 5 óraker Kis Ifjúság órája
- ✿ Szombaton 6 óraker Nagy Ifjúság alkalma
- ✿ Minden hónap első péntekén 6 óraker felnőtt ifjúság estje

Különösképpen is felhívjuk a figyelmet az ünnepi és rendhagyó istentiszteleti alkalmakra:

- ✿ Április 8-án 1/2 11-kor: virágvásárnapi istentisztelet passióolvasással és úrvacsoraosztással
- ✿ Április 12-én nagycsütörtökön este 6 óraker úrvacsorai istentisztelet
- ✿ Április 13-án 1/2 11-kor nagypénteken istentisztelet passióolvasással
- ✿ Április 15-én reggel 1/2 6 óraker húsvét hajnali istentisztelet közös ünnepi reggelivel, 1/2 11-kor ünnepi istentisztelet úrvacsorával
- ✿ Április 16-án istentisztelet úrvacsorával
- ✿ Május 6-án 1/2 11-kor családi-anyaknapi istentisztelet Orosz

Andrea ének-előadóval, a gyermekek szolgálatával és úrvacsorával

- ✿ Május 20-án 10 óraker kornfirmációi istentisztelet a konfirmándusok vallástételével
- ✿ Május 24-én 1/2 11-kor mennybemenetel ünnepi istentisztelet
- ✿ Június 3-án pünkösd első napján 1/2 11-kor hagyományörző pünkösd istentisztelet úrvacsorával
- ✿ Június 4-én pünkösd második napján 1/2 11-kor pünkösd istentisztelet úrvacsorával

A hittanosok és fiatalok részére együttléteket szervezünk a tavaszi illetve nyári időszakban:

- ✿ A hittanosok Április 27-29-én csendes hétvégét töltenek Albertiben
- ✿ Gyülekezetünk ifjúsága az eddigi hagyományokhoz híven együtt táborozik valamelyik júliusi héten

Gyülekezetünk szeptemberig a következő egyházmegyei rendezvényeken képviselteti magát:

- ✿ Május 5: katechetikai csendesnap és ifjúsági munkások találkozója
- ✿ Május 13: énekkari találkozó Gyónon
- ✿ Május 26: Presbiteri találkozó Tápiószentmártonban
- ✿ Június 16: Sportnap Gyónon
- ✿ Júniusban gyülekezetünk ad helyet a Dél-Pest megyei Egyházmegye lelkészgyűlésének

Alkalmainkra, együttléteinkre mindenkit sok szeretettel hívunk és várunk!

GYÜLEKEZETI HÍREK

● Hálával gondolunk vissza a 2000. december 24-i karácsony szentesti istentiszteletre, mely alkalommal mintegy 40-50 gyermek örvendeztette meg szolgálatával a jelenlévő gyülekezetet.

● Január 14-én 10 óra 4 perckor a Kossuth Rádió élő-egyenes adásban közvetítette istentiszteletünket.

● Január 23-25-én az ökumenikus ima-hét keretében gyülekezetünk együtt tartotta alkalmaikat a református és a római katolikus felekezettel.

● Február 10-én gyülekezetünk adott helyet a Dél-Pest megyei Egyházmegye presbiteri ülésének.

● Február 17-én konfirmanduasink részt vettek Albertiben a Dél-Pest megyei Egyházmegye konfirmandus találkozásán.

● Február 18-án a Gusztáv Adolf Segélyszolgálat szószékcseréje keretében istentiszteletünkön Dr. Foltin Brúnó Péteri-Gyömrő-Mendei lelkész hirdetett ígét, miközben gyülekezetünk lelkésze Péteriben, Mendén és Gyömrőn szolgált.

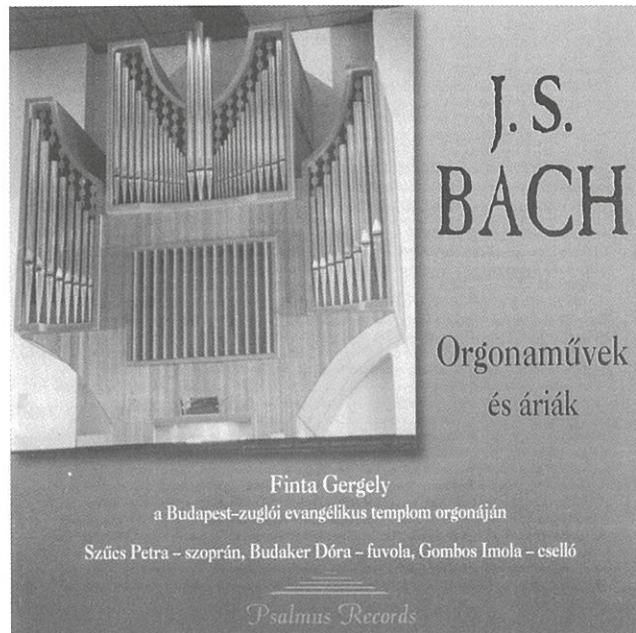
● Március 2-án este 5 órakor kezdődő istentiszteletünkön bekapcsolódtunk a «Nők Ökumenikus Világimanapja» mozgalmába.

● Március 2-án este 6 órakor presbiteri ülést tartottunk, melyen presbiteriek esperesi látogatás keretében találkozhattak egyházmegyénk Esperesével: Koczor Tamás dabas-gyóni lelkésszel.

● Március 4-én hittanosaink két négytagú csoporttal képviseltették magukat a Dél-Pest megyei Egyházmegye Albertiben megrendezett hittanversenyén, ahol a 19 csoport közül a 3. illetve 5. helyezést érték el.

● Március 25-én Laczi Roland az Evangélikus Hittudományi Egyetem IV. éves hallgatója volt vendégünk és hirdetett ígét istentiszteletünkön szupplikáns teológusként, mely alkalom a lelkész-képzés ügyét szolgálta.

● Április 1-i istentiszteletünkön Finta Gergő orgonaművész volt vendégünk, akinek közreműködésével orgonazenés istentiszteletet tartottunk.

Szeretettel ajánljuk minden zeneszerető figyelmébe

Finta Gergely
orgonaművész CD-jét és kazettáját, melyen **Johann Sebastian Bach** orgonaműveket és áriákat ad elő a Budapest-zuglói evangélikus templom orgonáján Szűcs Petra (szoprán), Budaker Dóra (fuvola) és Gombos Imola (cselló) közreműködésével.

A CD ára 1600 Ft,
a kazettáé 650 Ft.

Kapható az evangélikus lelkeszi hivatalban.

Egyházközségünk presbitériumának tagjai

Simonyi József, Fő ut 96.
Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
Tabányi Mihály, Aradi Vértanúk u. 53.
Holkó Ágnes, Sugár út 73.
Nagy Györgyné, Sugár út 96.
K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
Holkó Mihály, Ady E. u.36.
Pecznyik Józsefné, Madách I. u. 4.
Holbis Istvánné, Sugár út 99.
Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
Szeberényi Lászlóné,
Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.
Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
Domokos Béláné, Táncsics M. u. 12.
Dobosné Sziráki Erika, Ecseri u. 4.
B. Hajdú Mária, János u. 14.
Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.
Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
Takács János, Árpád Vezér u. 104.
Varga Gabriella, Sugár út 94.
Domokos László, Táncsics M. u. 12.

Kérjük, hogy kérésével, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbiteriekhez!

Összeállította: Péter Attila

Egyházközségünket segíti

a Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik alapítványunkat adójuk 1%-nak felajánlásával vagy más módon támogatták. További felajánlásait a Monor és Vidéke Takarékszövetkezet

65100039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Hírlevele
2001./II. évfolyam 1. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban

A hírlevélért felel:

Péter Attila lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79

Tel: 06-29-325-555

Tipográfia és nyomdai előkészítés:

Vémi József

Nyomtatás: TypeStream, Budapest